

diskuterer, og det kan vel ikke ventes, at Sagen vil blive diskuteret til Ende i dette Møde, men Forslaget vil jo efter al Sandsynlighed atter blive henvist til et Udvalg.

Jeg vil dog meget indtrængende advare imod at følge det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Richelieu) med Hensyn til, hvad han ønskede. Det ærede Medlem var jo inde paa at male et finansielt Fremtidsbillede, et Billede, som var graat i graat. Hvorvidt det gaar saadan, som det ærede Medlem tror, ved jeg ikke; jeg tør ikke bestride det, det er ikke usandsynligt og maaske meget muligt, at Straffen kommer ovenpaa al den Dans om Guldkalven, som har fundet Sted. Men det vilde være ganske urigtigt af den Aarsag at afskære Landet fra at faa de Forbindelser, man skal have netop for at styrke sig under de Forhold, der vil opstaa. Nu at sige: Vi gaar vist strenge Tider i Møde, hvor der vil finde mange Fallitter Sted, og hvor mange Ting vil ramle, og som Følge deraf maa vi med Omhu undgaa enhver Bestræbelse, der kan hjælpe Landet op igen — det synes jeg er galt. Det, der foreslaas her, er en foreløbig Undersøgelse, men det, det ærede Medlem ønsker, er en Undersøgelse af, hvorvidt vi overhovedet skal undersøge, og det synes jeg dog er at drive Forsigtigheden for vidt. Det vil jeg i alt Fald ikke tilraade. Det ærede Medlem nævnedes selv, at forskellige Lande, Tyskland, Norge og Sverige f. Eks., har deres Radiostationer, men vi hinker her bagefter. Navnlig havde jeg tænkt mig, at det ærede Medlem, som jo er stærkt interesseret i Søfartsforhold og Forretningsforhold i det hele taget, maatte være blandt de første, der vilde sørge for, at vi kunde faa den Slags Fremskridt. Thi er der noget, Forretningslivet sukker efter, er det de hurtigst mulige Forbindelser med Amerika. Jeg vil af den Grund henstille, at man ikke lader den Udvalgsbehandling, der nu skal finde Sted, blive for lang, og ikke lader den blive saa indgaaende, som det ærede Medlem, der sidst talte, vilde, den skulde være. Jeg er bange for, at den Kærlighed til Sagen, det giver Udtryk for, vil være saa stærk, at den kvæler Sagen, og det vil jeg ikke være med til. Jeg kunde derfor meget vel foreslaa, at dette Forslag fremmedes uden Ændringer, men da det jo ikke lader sig gøre, vil jeg henstille, at den Udvalgsbehandling, som nu skal finde Sted, maa blive saa kort som mulig. Jeg kunde tænke mig, at det skulde kunne blive muligt i det Udvalg at naa til et Resultat med Ministeren; og hvis vi op-

naar det, kan Sagen jo gaa videre, og enten Forslaget kommer i denne Form, eller der kommer noget andet, der har den samme Grundform, saa vil Spørgsmaalet dog komme her til Rigsdagen, naar disse Undersøgelser er endte.

Den højtærede Minister omtalte ved Sagens Forelæggelse i denne Samling nogle Bemærkninger, jeg, da Sagen sidst var for, gjorde angaaende Blaavands Radio. Jeg skal dertil sige, at jeg den Gang ikke var helt sikker i min Sag, da jeg havde mine Oplysninger fra et Fagblad, som Radiotelegrafisterne udgiver. Men siden den Tid har jeg set et engelsk Kort over den traadløse Verden, som Marconi-Selskabet udgiver, og derpaa findes ogsaa Blaavands Radio blandt de Stationer, som er indordnede under den fælles Konvention, som skal modtage Meddelelser fra Søen. Det glæder mig, at den højtærede Minister er fremkommet med den Oplysning, at de tilstedeværende Mangler nu bliver rettet.

Poul Christensen: Der er neppe nogen Tvivl om, at Konkurrencen i de kommende Aar vil blive meget haard for vort Lands forskellige Erhverv, og jeg nærer da den Opfattelse, at alt, hvad der kan gøres for at støtte disse forskellige Erhverv, og som er økonomisk overkommeligt, maa vi ogsaa enes om at gøre. I dette Tilfælde er det vel særlig Handel og Skibsfart, det drejer sig om, og min Stilling er derfor i høj Grad afhængig af, hvorledes Handelen og Skibsfarten vil stille sig til det foreliggende Spørgsmaal. Jeg er ikke blind for, at det er store Midler, der kræves, og jeg deler ogsaa i nogen Maade det mørke Syn paa vor økonomiske Stilling, som det ærede Medlem (Richelieu), der talte før, gav Udtryk. Men Spørgsmaalet for mig er: Har vi Raad til at vente hermed? Dette er jeg ikke overbevist om. Jeg tror snarere, at der under den kommende haarde Kamp for vore forskellige Erhverv ikke vil være Raad til at vente med at gennemføre den Slags Foranstaltninger. Derfor skal jeg paa mit Partis og paa egne Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Første Næstformand (Trier): 1ste tingvalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Richelieu: Til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) vil jeg kun sige, at det maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem forstod mine